

Alkotmánybíróság

Ügyszám: IV/1206-1/2019.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 1 2 0 6 - 2 / 2019	
Érkezett: 2019 SEPT 13.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 1 db	

Alulírott Dr. Bacskai Edina ügyvéd [redacted] korábban mellékelt meghatalmazással igazolt jogi képviselőként az Alkotmánybíróság 2019. augusztus 05. napján kelt hiánypótlási felhívására válaszul mellékelten megküldöm az egységes szerkezetbe foglalt Alkotmányjogi panaszunkat, melynek 2. b) pontja tartalmazza a kiegészítéseket és hiánypótlásokat.

Egyebekben a felhívásnak eleget tévő kiegészítéseket tartalmazó 2. b) pontot az alábbiakban idézem:

„2.b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Ahogy azt a jelen kérelmünk e) pontjában leírtuk, a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) és b) pontjára való hivatkozással kérjük, melyet a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) és d) pontjában való feltételek nem teljesülésére való hivatkozással utasított vissza.

A Kp.118. § -e kimondja:„[Döntés a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról]

(1) A Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

- a) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,*
- b) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,*
- c) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége vagy*
- d) a Kúria közzétett ítélezési gyakorlatától eltérő ítéleti rendelkezés miatt indokolt.”*

A befogadhatóság indokát meg kell jelölni és alá kell támasztani a felülvizsgálati kérelemben, melyet mi megtettünk egyértelműen.

„Alaptörvény II. cikk: Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz...”

Az emberi méltóságból következik az ember szabad önrendelkezési joga. Az ember ezen önrendelkezési jogából adódóan önmaga határozhatja meg, hogy bírósági eljárás keretében milyen döntés megállapítását kéri a bíróságtól, mely kérelemhez a Kp. 2. § (4) bekezdése alapján az adott bíróság kötvé van.

A Kp. 2. § (4) bekezdése előírja: „Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a bíróság a közigazgatási jogvitát a kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között bírálja el. A bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakoszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe.”

Amennyiben a bíróság eltérő tárgyban hoz határozatot, vagy nem hoz határozatot azon kérelem tekintetében, melyet a fél előterjeszt, úgy megsérti közvetlenül a fél rendelkezési jogát és ezáltal az emberi méltóságot. Egyrésztől téves jogszabályi hivatkozáson alapul a befogadást megtagadó döntés, amikor a Kp. 118. § (1) bekezdés d) pontjának konkretizálatlanságára és igazolatlanságára hivatkozik, mivel a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának benyújtásakor ezen jogszabályhelyet nem jelöltük meg.

Másrésztől a Kúria elutasító végzése nem tartalmaz indokolást a felülvizsgálati kérelmünkben megjelölt Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjára vonatkozólag, tehát a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítását, mint felülvizsgálati indokot tartalmilag nem vizsgálta. A fentiekből következően a Kúria végzése sérti az ügyelem rendelkezési jogát, mely az Alaptörvényben rögzített emberi méltósághoz való jogból következik.

„Alaptörvény XXVIII. cikk (1) Mindenkinél joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.[...]

Az Alaptörvény negyedik módosítása 2013. április 01. napjával hatályon kívül helyezte az Alaptörvény 2012. január 01-i hatálybalépése előtt meghozott alkotmánybírósági határozatokat, ezért az Alkotmánybíróságnak vizsgálnia kellett, hogy felhasználhatja-e a fenti időpontot megelőzően hozott határozatainak a tisztességes eljárásból való joggal összefüggő megállapításait.

Az Alkotmánybíróság a 13/2013. (VI.17.) AB határozatában megállapította, hogy a hatályon kívül helyezett alkotmánybírósági határozatokban kidolgozott érvek, jogelvek és alkotmányossági összefüggések felhasználhatóak az újabb ügyekben vizsgálándó alkotmányjogi kérdések elbírálásakor is, „ha az Alaptörvény adott szakaszának az Alkotmánnyal fennálló tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális egyezősége, az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevétele és a konkrét ügy alapján a megállapítások alkalmazhatóságának nincs akadálya és szükségesnek mutatkozik azoknak a meghozandó döntés indoklásába történő illesztése.”

Az Alkotmánybíróság a 7/2013 (III.1.) AB határozatában fejtette ki az indokolt bírói döntéshez való jogot a tisztességes bírósági eljárásból való jogból levezetve. Az Alkotmánybíróság szerint: „az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvényellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részére vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság megvizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket.”

A felülvizsgálati kérelem befogadását visszautasító végzés tartalmából megállapítható, hogy a Kp. 118. § (1) a) pontjára való hivatkozásunkat a Kúria nem vizsgálta, ezen hivatkozást figyelmen kívül hagyta, annak ellenére, hogy a Kp. 118. (2) bekezdése egyértelműen meghatározza, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzést indokolni kell, így álláspontunk szerint az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme megvalósult az eljárási szabály alaptörvényellenes alkalmazásából adódóan, így sérült ügyfelem Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt joga, valamint XXIV. cikk (1) bekezdésben foglalt joga is.

A Kp. 118. § (2) bekezdése szerint: „A felülvizsgálati kérelem befogadásáról vagy a befogadás megtagadásáról a Kúria háromtagú tanácsban, tárgyaláson kívül, a felterjesztéstől számított harminc napon belül határoz. A felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzést indokolni kell.”

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése kimondja: **„Mindenkinél joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”**

A végzés tartalmából megállapítható, hogy a Kp. 118. § (1) a) pontjára való hivatkozásunkat a Kúria nem vizsgálta, ezen hivatkozást figyelmen kívül hagyva, sőt téves jogszabályhelyre való hivatkozással utasította vissza a felülvizsgálati kérelmet, ezzel megsértve ügyfelem **Alaptörvény XXVIII. cikk (7)** bekezdésében rögzített alapjogát, mely szerint mindenkinél joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. Azon oknál fogva, hogy a Kúria ügyfelem felülvizsgálati kérelmének Kp. 118. § (1) a) pont szerinti befogadhatóságát nem vizsgálta és visszautasította a kérelem befogadását, megfosztotta őt az Alaptörvényben garantált jogától, hogy érdemi jogorvoslattal éljen a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete ellen, ezért a döntése ellentétes az **Alaptörvény XXVII. cikk (7)** bekezdésével. Ilyen típusú eljárással bármelyik kérelmező megfosztható érdemi jogorvoslati jogától, hiszen a Kúria hivatkozva olyan jogszabályi rendelkezésre, melyre a kérelmező nem is hivatkozott, nem fogadja be a felülvizsgálati kérelmet és ezzel az érdemi felülvizsgálati lehetőség ellehetetlenül. Ez akár joggal való visszaélés is lehetne, mely nem engedhető meg.

Álláspontunk szerint döntésével a Kúria figyelmen kívül hagyta a Kp. 2. § (1)-(4) bekezdésében rögzített valamennyi alapelvet, mivel nem biztosított hatékony jogvédelmet, ügyfelem nem érvényesíthette a tisztességes ügyintézéshez való jogát, nem gyakorolhatta eljárási jogait, illetve eljárásával megsértette azon alapelvet is, mely szerint a bíróság a közigazgatási jogvitát a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között bírálja el, mivel ügyfelem jogszabályhelyi hivatkozását figyelmen kívül hagyva egy másik jogszabályhelyre való hivatkozással utasította vissza a felülvizsgálati kérelmet.

„2. § [A bíróság feladata]

(1) A bíróság feladata, hogy eljárásával a közigazgatási tevékenységgel megvalósított jogsértéssel szemben - erre irányuló megalapozott kérelem esetén - hatékony jogvédelmet biztosítson.

(2) A bíróság a közigazgatási jogvitát tisztességes, koncentrált és költségtakarékos eljárásban bírálja el.

(3) A bíróság a perkonzentráció és az eljárási igazságosság érvényesülése érdekében az e törvényben meghatározott módon és eszközökkel hozzájárul abhoz, hogy a felek és más perbeli személyek eljárási jogukat gyakorolhassák és kötelezettségeiket teljesíthessék.

(4) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a bíróság a közigazgatási jogvitát a kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között bírálja el. A bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakoszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe.”

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése értelmében mindenkinek joga van abhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. A jogorvoslathoz való jog olyan alkotmányos alapjog, amely tárgyát tekintve a bírói, illetőleg a hatósági (más közigazgatási) döntésekre terjed ki, tartalmát tekintve pedig azt kívánja meg, hogy valamennyi, az érintett jogát vagy jogos érdekét (helyzetét) érdemben befolyásoló érdemi határozat felülvizsgálata érdekében legyen lehetőség más szervhez, vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulni. A jogorvoslathoz való jog törvényben meghatározottak szerint gyakorolható, ezért az egyes eljárásokban eltérő szabályozás lehetséges. „Az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására. A jogorvoslat jogának hatékony érvényesülését számos tényező befolyásolhatja, így többek között a felülbírálati lehetőség terjedelme, a jogorvoslat elintézésére meghatározott határidő, vagy a sérelmezett határozat kézbesítésének szabályai és megismerhetőségének tényleges lehetősége” {22/2013. (VII. 19.) AB határozat, Indokolás [26]}. Minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme továbbá a jogorvoslás lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvoslhatóságát. Nem következik mindebből, hogy a jogorvoslatot elbíráló szervnek a kérelemnek minden körülmények között helyt kell adnia, az azonban feltétlenül, hogy az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassák és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálják. A jogorvoslati út igénybevételének nem előfeltétele továbbá valamely jog – esetleg alapjog – tényleges sérelmének a bekövetkezése, elegendő, ha az érintett megítélése szerint jogát (jogos érdekét) sérti a támadott döntés. A jogorvoslathoz való jog mint alapjog sérelme tehát akként is megvalósulhat, hogy más (alap)jogi sérelem esetleg nem állapítható meg az ügyben. {3064/2014. (III. 26.) AB határozat, Indokolás [16]–[17]}”

Budapest, 2019. szeptember 12.



képviseli:
Dr. Bacskai Edina
ügyvéd

Dr. Bacskai Edina
Ügyvédi Iroda
1027 Bp., Varsányi Irén u. 21. fszt. 1
Adószám: 18145694-2-42
103104-06237600-01003007

